หุก่มของการอิอฺติกาฟและหลักฐาน

[ไทย]

حكم الاعتكاف وأدلة مشروعيته

[باللغة التايلاندية]

www.islamqa.com

موقع الإسلام سؤال وجواب

แปลโดย: ดานียา เจะสนิ

ترجمة: دانيا جيء سنيك

ตรวจทาน: ฟัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبدالهادي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

หุก่มของการอิอฺติกาฟและหลักฐาน

คำถาม - อะไรคือหุก่มของการอิอฺติกาฟ?

คำตอบ - อัลหัมดุลิลลาฮฺ

ประการแรก

การอิอฺติกาฟนั้นมีตัวบทบัญญัติไว้ทั้งในอัลกุรอาน อัสสุนนะฮฺ และอัลอิจญฺมาอฺ

หลักฐานในอัลกุรอานคือ คำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

«وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ»

ความว่า "และเราได้บัญชาให้อิบรอฮีมและอิสมาอีลทำความสะอาดบ้านของเรา เพื่อพวกที่เฏาะวาฟ พวกที่พำนักอยู่ (อิอฺติกาฟ) และพวกที่รุกูอฺสุญูด" [อัลบะเกาะเราะฮฺ: 125]

และคำตรัสของอัลลอฮฺอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

«وَلا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ»

ความว่า "และท่านทั้งหลายอย่าร่วมประเวณีกับภรรยาของพวกท่าน ขณะที่พวกท่านอยู่ในมัสยิด (โดยตั้งเจตนาอิอฺติกาฟ)" [อัลบะเกาะเราะฮฺ: 167]

ส่วนในอัสสุนนะฮฺนั้นมีบัญญัติไว้ในตัวบทหะดีษเป็นจำนวนมาก เช่น หะดีษท่านหญิงอาอิชะฮฺ (เราะฎิยัลลอฮุอันฮา)กล่าวว่า

«كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللهُ ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ»

ความว่า"ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้อิอฺติกาฟในสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน ต่อมาบรรดาภรรยาของท่านได้ทำการอิอฺติกาฟ ภายหลังจากที่ท่านเสียชีวิตไป" [บันทึกโดยอัลบุคอรี (2026) **และมุสลิม** (1172)]

และในส่วนของการอิจญฺมาอฺนั้น มีอุละมาอฺหลายต่อหลายท่านรายงานอิจญฺมาอฺว่าการอิอฺติกาฟเป็นที่บัญญัติในศาสนาอิสลาม

เช่นท่านอันนะวะวียฺ อิบนุกุดดามะฮฺ และอิบนุตัยมิยฺยะฮฺ เป็นต้น

โปรดดูในหนังสืออัลมัจญฺมูอฺ (6/404) หนังสืออัลมุฆฺนียฺ (4/456)และหนังชัรหุลอุมดะฮฺ(2/711)

ท่านอิบนุบาซฺได้กล่าวไว้ในมัจญฺมูอุลฟะตาวา(15/437) ความว่า

“ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าการอิอฺติกาฟในมัสญิดนั้นเป็นการสร้างความใกล้ชิดกับเอกองค์อัลลอฮฺ สุบหานะฮุ วะตะอาลา (อัลกุรบะฮฺ) และการอิอฺติกาฟในเดือนเราะมะฎอนนั้นประเสริฐกว่าเดือนอื่นๆ และการอิอฺติกาฟถูกบัญญัติทั้งในเดือนเราะมะฎอนและนอกเหนือเดือนเราะมะฎอน” [คัดมาอย่างสรุป]

ประการที่สอง

หุก่มของการอิอฺติกาฟ

เดิมทีหุก่มของการอิอฺติกาฟนั้นเป็นสุนนะฮฺไม่ใช่วาญิบ นอกจากว่าจะมีการนะซัรฺ(บนบาน)ว่าจะกระทำจึงถือว่าเป็นสิ่งวาญิบ ทั้งนี้เนื่องจากคำกล่าวของท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)ว่า

«مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللهَّ فَلْيُطِعْهُ ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلا يَعْصِهِ»

ความว่า “ใครก็ตามที่ได้ทำการนะซัรฺ(บนบาน)ว่าจะปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺแล้ว เขาผู้นั้นจงปฏิบัติตามคำบนบานนั้นๆและใครก็ตามที่ได้ทำการนะซัรฺ(บนบาน)ว่าจะปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการทรยศต่ออัลลอฮฺแล้ว เขาผู้นั้นอย่าได้ปฏิบัติตามคำบนบานนั้นๆ” [รายงานโดยอัลบุคอรี (6696)]

และเนื่องจากท่านอุมัรฺ(เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ)เคยกล่าวกับท่านนบีว่า

يَا رَسُولَ اللهَّ ، إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ . قَالَ : « أَوْفِ بِنَذْرِكَ »

ความว่า “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ แท้จริงฉันเคยบนบานไว้ก่อนที่ฉันจะเข้ารับอิสลามว่าฉันจะทำการอิอฺติกาฟในมัสญิดอัลหะรอมหนึ่งคืน ท่านนบีตอบว่า “ท่านจงปฏิบัติตามคำบนบานของท่านเถิด” [รายงานโดยอัลบุคอรี (6697)]

และท่านอิบนุมุนซิรฺ ได้กล่าวในหนังสือ(อัลอิจญฺมาอฺ)ของท่าน(หน้า 53)ว่า

"وأجمعوا على أن الاعتكاف سنة لا يجب على الناس فرضا إلا أن يوجبه المرء على نفسه نذرا فيجب عليه" اهـ

ความว่า “และบรรดาอุละมาอฺได้มีมติเอกฉันท์ว่าการอิอฺติกาฟนั้นเป็นสุนนะฮฺไม่ใช่เป็นสิ่งที่วาญิบแก่มุสลิม นอกจากว่าเขาจะจงใจทำให้มันเป็นสิ่งวาญิบสำหรับเขาด้วยการนะซัรฺ(บนบาน) เช่นนั้นแล้วจึงถือเป็นสิ่งวาญิบแก่เขา”

โปรดดูรายละเอียดในหนังสือ “ฟิกฮุล อิอฺติกาฟ”ของดร.คอลิด อัลมุชัยกิหฺ หน้า 31

ที่มา : www.islamqa.com/ar/ref/48999